

Posudek oponenta bakalářské práce Zuzany Kučerové VYBRANÁ TVORBA PAVLA ČECHA VE VOLNOČASOVÉ VÝCHOVĚ KE ČTENÁŘSTVÍ

Bakalářská práce Zuzany Kučerové už na první pohled prokazuje sympatické zaujetí zpracovávaným tématem a velmi dobrou obeznámenost s tvorbou Pavla Čecha. Z formálního a grafického hlediska je práce dobře zvládnutá, vytknout by se nanejvýš dalo, že ve způsobu uvádění zdrojů nerespektuje fakultní metodickou příručku pro tvorbu závěrečných prací, která preferuje zkrácenou formu uvádění zdrojů. Závěrečný Seznam použitých zdrojů mohl být pro přehlednost rozdělen na primární literaturu (tj. dílo Pavla Čecha a rozhovory s ním) a literaturu sekundární, která jeho tvorbu reflektuje, zhodnocuje a zasazuje do širšího kontextu. Z hlediska struktury práce je nejasná až matoucí kapitola 4 („Literární forma a žánr“), která zahrnuje i díla Radka Malého, které Pavel Čech pouze ilustroval, ač je jeho knižní ilustraci věnována podkapitola 2.3 („Ilustrátorská tvorba“). Stejně tak nedává logiku, proč součástí této problematické kapitoly je podkapitola 4.1 („Komiks“), když je komiksové tvorbě Pavla Čecha věnována podkapitola 2.2 („Komiks“). Jinak je koncepce práce úměrně rozdělena na teoretickou (s. 6-26) a aplikovanou část (s. 27-40).

První část práce, která představuje Čechovo dílo, je pečlivá a postavená na značném množství především internetových zdrojů, kde v zásadě nic nechybí (i když by si možná samostatnou podkapitolu zasloužila i Čechova pravidelná tvorba velmi oblíbených kalendářů). Na druhou stranu je tato část práce výhradně popisná a schází jí větší míra teoretické reflexe, zhodnocení a vřazení Čechovy tvorby do širšího kontextu světové proslulé tradice české ilustrace pro děti a obecně tvorby autorských knih, jaký podává např. Blanka Stehlíková v knize *Příběh české ilustrované dětské knihy 1900-2000* (2010) a jistě i mnohé další publikace či webové stránky. Podobně metodická kapitola 5 („Vybrané metody zvolené pro konkrétní práci s textem“) je na teorii didaktiky velmi chudá a mohla by obsahovat podstatně širší paletu didaktických metodik převzatých z odborné literatury, jež mohla autorka prověřit v praxi nebo tvůrčím způsobem modifikovat podle svých potřeb. Obecně lze říci, že praktické a aplikované zaměření její práce až příliš převažuje nad pokusy o analýzu, interpretaci, porovnání a snahou o kontext, což je v první části práce nejnapadnější a největší slabinou.

Samotný didaktický projekt je nicméně zpracován kvalitně, citlivě k potřebám dětí předškolního věku a především je velice vhodně tematicky zakomponován do předvánočního „mikulášského“ (či spíše „čertovského“) období. Zvláště bych ocenil poměrně detailní kapitolu 6.3 („Reflexe projektu“), která svědčí o tom, že pro autorku byla možnost vyzkoušet si svůj projekt v praxi velice cennou zkušeností, která ji mnohemu naučila.

Z důvodu výše zmíněné popisnosti práce, která se až příliš vyhýbá teoretické reflexi a pokusům o širší kontext, je obtížné formulovat otázku, která by byla vhodným námětem k diskuzi v rámci obhajoby. Doporučuji proto, aby autorka zareagovala na mé připomínky, a doplňující otázky přenechávám plně oborové komisi.

Po zvážení silných i slabších stránek práce doporučuji bakalářskou práci Zuzany Kučerové k obhájení a navrhuji známku v rozmezí **výborně – velmi dobře**.

4. května 2022 v Českých Budějovicích

PhDr. Vít Erban, Ph.D.
Katedra filosofie a religionistiky TF JU
v Českých Budějovicích